DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XX. ZATURDAG den 28sten JANUARY 1832. N. 3

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

UITTREKSELS UIT HAARLEMSCHE COURANTEN.

NEDERLANDEN.

De vier-en-twintig artikelen, den 15den October 1831 door de conferentie opgemaakt, om te strekken tot de scheiding van Holland en Belgie.

Art. 1. Het Belgisch grondgebied zal zamengesteld zyn uit de provincien Zuid-Braband, Luik, Namen, Henegouwen, West en Oost-Vlaanderen, Antwerpen en Limburg, zoodanig als zy deel hebben uitgemaakt van het vereenigd koningryk der Nederlanden daargesteld in 1815, met uitzondering van de districtie der provincie Limburg, in het art. 4 aangewezen.

Het Belgisch grondgebied zal bovendien bevatten het gedeelte van het hertogdom Luxemburg, aangewezen in art. 2.

Art. 2. Z. M. de Koning der Nederlanden, groot-hertog van Luxemburg, stemt toe, dat, in het groot-hertogdom Luxemburg, de grenzen van het Belgisch grondgebied zoodanig zyn, als zy hieronder beschreven worden.

Van de grenzen van Frankryk, tusschen Rodange, hetwelk zal blyven aan het groot hertogdom Luxemburg, en Athus, hetwelk zal behooren aan Belgie, zal, overeenkomstig de hier by gevoegde kaart, eene lyn getrokken worden, welke, den weg van Arlon met deszelfs omstreken en den weg van Arlon naar Bastogne aan Belgie latende, zal loopen tusschen Messanry, hetwelk zal gelegen zyn op Belgisch gebied, en Clemancy, hetwelk aan het groot-hertogdom Luxemburg zal blyven, en welke lyn zal loopen op Steinford, hetwelk insgelyks aan het groot hertogdom zal blyven. Van Steinford zal die lyn voortloopen in de rigting van Eischen, Hecbus, Guirsch, Oberpalen, Grende, Nothomb, Pareth en Perlé tot aan Martelagne; Hecbus, Guirsch, Grende, Nothomb en Pareth moetende behooren tot Belgie; en van Eischen, Oberpalen, Perlé en Martelagne zal de genoemde lyn den loop der Sure volgen, waarvan de Thalweg tot grensscheiding tusschen de beide Staten zal dienen, tot tegen over Tintange, van waar zy, zoo regt als mogelyk is, zal verlengd worden tot de tegenwoordige grens van het arrondissement Diekirch, en zal loopen tusschen Surrel, Harlange, Jauchemps, hetwelk zal blyven aan het groot-hertogdom Luxemburg, en Houville, Jwarchamps en Lautremagne, welke een gedeelte zullen uitmaken van het Belgisch gebied; vervolgens rakende aan den omtrek van Doncloa en Soulez, welke aan het groot-hertogdom zullen blyven, de tegenwoordige grens van het arrondissement Diekirch, zal de bedoelde lyn gezegde grens volgen tot aan het Pruissisch gebied.— Al het grondgebied, steden, vlekken en plaatsen, welke gelegen zyn ten westen van die lyn, zullen behooren tot Belgie; en al het grondgebied, steden, vlekken en plaatsen, die gelegen zyn ten oosten van die zelfde lyn, zullen blyven behooren tot het groot-hertogdom Luxemburg.

Het wordt verstaan, dat de commissarissen-demarcateurs, van welke melding gemaakt wordt in artikel 5, by het trekken van die lyn, en terwyl zy zich zoo veel mogelyk houden aan de omschryving, die daarvan hierboven gedaan is, alswede aan de aanwyzing van de kaart, welke tot meerdere duidelykheid by dit artikel gevoegd is,—acht zullen slaan op de plaatselyke gesteldheid, alsmede op het geryf, hetwelk van beide kanten daaruit zoude kunnen ontstaan.

Art. 3. Z. M. de Koning der Nederlanden, groot-hertog van Luxemburg, zal, voor het afstaan van de in het vorig artikel aangewezen streken, eene schadeloosstelling van grondgebied in de provincie Limburg bekomen.

Art. 4. Ter uitvoering van het deel van art. 1 betrekkelyk de provincie Limburg, en ten gevolge van den afstand, welken Z. M. de Koning der Nederlanden by art 2 doet, zal Zyne gezegde Majesteit, hetzy in hoedanigheid als groot-hertog van Luxemburg, hetzy om met Holland vereenigd te worden, het grondgebied bezitten, waarvan de grenzen hier worden aangewezen:

1. *Op den regter Maas-oever* zullen by de oude Hollandsche enclaveringen, op gezegden oever in de provincie Limburg, gevoegd worden de districten dezer zelfde provincie, op denzelfden oever, die in 1790 aan de Staten-generaal niet behoorden, in voege, dat het geheele gedeelte der provincie Limburg, op den regter Maas-oever gelegen, voortaan geheel aan Z. M. den Koning der Nederlanden zal behooren, hetzy in zyne hoedanigheid als groot-hertog van Luxemburg, hetzy om met Holland te worden vereenigd.

2. *Op den linker Maas-oever* afgaande van het zuidelykst punt der Hollandsche provincie Noord-Braband, zal eene lyn getrokken worden, die aan de Maas boven Wessem, tusschen die plaats en Stevensweert, zal nederkomen op het punt, waarop den linker-oever de grenzen der tegenwoordige arrondissementen Roermond en Maastricht elkander aansluiten, in dier voege, dat Bergerot, Stamproy, Heer-Itteren, Ittervoord en Thorn met hunne jurisdictiën, alsmede alle plaatsen ten noorden dezer lyn, deel van Hollands grondgebied zullen uitmaken.

De oude Hollandsche enclaveringen in Limburg, op den linker Maas-oever, zullen Belgie behooren, met uitzondering van Maastricht, hetwelk met den omtrek van 1200 toises, gaande van het uiterste deel van het glacis der vesting, op den linker Maas-oever, in volle souvereiniteit en eigendom aan Z. M. den Koning der Nederlanden zal behooren.

Art. 5. Z. M. de Koning der Nederlanden, groot hertog van Luxemburg, zal zich met de Duitsche bondsvergadering en de agnaten (bloedverwanten van vaders zyde) van het huis van Nassau verstaan, over de toepassing der bepalingen, in de artikels 3 en 4 vervat, alsmede over alle schikkingen, welke gezegde artikelen zoude kunnen noodzakelyk maken, hetzy met de hierboven genoemde agnaten van het huis van Nassau, hetzy met de Duitsche bondsvergadering.

Art. 6. Ingevolge de hierboven gemaakte schikkingen nopens het grondgebied, ziet elk der beide partyen, wederkeerig voor altyd af van iedere vordering op het grondgebied, de steden, plaatsen en gewesten, gelegen binnen de grenzen van de bezittingen der andere party, zoodanig als zy zich beschreven vinden in de artikels 1, 2 en 4.

Gezegde grenslynen zullen getrokken worden overeenkomstig deze zelfde artikelen, door Belgische en Hollandsche commissarissen-demarcateurs, die zich zoodra mogelyk in de stad Maastricht zullen vereenigen.

Art. 7. Belgie zal, in de grenzen, aangewezen by art. 1, 2 en 4, een' onafhankelyken en altyd durend onzydigen Staat uitmaken. Het zal gehouden wezen, diezelfde onzydigheid jegens alle andere Staten te eerbiedigen

Art. 8. De afloop der wateren in de Vlaanderens za tusschen Holland en Belgie geregeld worden, naar de bepalingen, vastgesteld te dezen opzigte by art. 6 van het definitief tractaat, gesloten tusschen Z. M. den Keizer van Duitschland en de Staten-generaal, den 8sten November 1785; en overeenkomstig gezegd artikel, zullen wederzyds benoemde commissarissen zich over de toepassing dier bepalingen verstaan.

Art. 9. De bepalingen van art. 108 tot 117 ingesloten der akte van het Weener congres, nopens de vrye vaart op de bevaarbare rivieren en stroomen, zullen worden toegepast op de bevaarbare stroomen en rivieren, welke het Belgische en Hollandsche grondgebied doorsnyden of van elkander scheiden.

En wat in het byzonder de Schelde betreft, zoo zal men overeenkomen dat het loodswezen en de bakens, als ook de doorvaarten op die rivier beneden Antwerpen aan een gemeen toezigt zullen worden onderworpen; dat dit toezigt zal worden uitgeoefend door tot dat einde van weerszyden te benoemen commissarissen; dat met onderling overleg matige loods of bakengelden zullen worden bepaald, die voor Hollanders en Belgen gelyk zullen zyn. Wordt tevens bepaald, dat de vaart op de tusschen de Schelde en den Ryn gelegen rivieren, die van Antwerpen naar den Ryn leiden, van beide zyden vry blyven, en slechts aan zeer matige tolregten, die vooreerst voor beide landen dezelfde zullen zyn, onderworpen zal wezen.

Er zullen van weerszyden, binnen eene maand, commissarissen te Antwerpen byeen komen, om het bepaald en voortdurend bedrag dezer tollen te regelen, alsook om zich over een reglement te verstaan, waarby de bepalingen van dit artikel worde ten uitvoer gelegd; en in het welk zullen begrepen zyn de regten op de visschery en den handel op de geheele uitgestrektheid der Schelde, op den voet van volkomen gelykheid voor de ingezetenen der beide landen.

Middelerwyl en tot dat gezegd reglement zal zyn opgemaakt, zal de vaart op bovengemelde bevaarbare rivieren en stroomen voor den handel der beide landen vry blyven; dezelve zullen vooreerst, ten deze, de tarieven in acht nemen, bepaald by de overeenkomst van den 31sten Mei 1831, met betrekking tot de vrye vaart op den Ryn, te Mentz, gesloten, gelyk ook de overige bepalingen dier overeenkomst, voor zoo verre die zouden kunnen worden toegepast op de bevaarbare rievieren en stroomen, welke het grondgebied van Holland en Belgie doorsnyden of van elkander scheiden.

Art. 10. Het gebruik der kanalen, welke de beide landen tevens doorsnyden, blyft vry en gemeen voor derzelver bewoners.

Wel te verstaan, dat zy die wederzyds en op dezelfde voorwaarden zulllen genieten, en dat, van weerskanten, van de vaart op die kanalen slechts matige regten zullen worden geheven.

Art. 11. De handels-gemeenschap over de stad Maastricht of over Sittard zullen volkomen vry blyven en onder geen voorwendsel hoegenaamd gestoord mogen worden. Het gebruik der wegen, welke, door deze beide steden loopende, naar de Duitsche grenzen geleiden, zal slechts aan de betaling der gewone tol- of barrièregelden voor het onderhoud der wegen onderworpen wezen, zoo dat de transito-handel aldaar geene hindernis zal kunnen ondervinden, en dat deze wegen, tegen betaling van bovengedachte regten, in goeden staat en geschikt om den handel te bevorderen zullen gehouden worden.

Art. 12. In geval er in Belgie een nieuw kanaal of een nieuwe weg aangelegd mogt worden, welke op de Maas, tegen over het Hollands kanton Sittard, zoude uitloopen, souden de Belgen zulk aan de Hollanders moeten vragen, die het niet zouden weigeren, in de veronderstelling, dat gezegde weg of gezegd kanaal volgens hetzelfde plan mogt verlengd worden, hetgene alsdan geheel ten koste van Belgie, door het kanton Sittard, tot aan de Duitsche grenzen zou plaats hebben.

Deze weg of dat kanaal, welke alleen tot handels-gemeenschap zou kunnen strekken, zou, ter keuze van Holland, hetzy door ingenieurs en werklieden, welke Belgie verlof bekomen zou om in het kanton Sittard te mogen doen arbeiden, hetzy door ingenieurs en werklieden, welke Holland leveren zou, kunnen worden aangelegd, in alle gevallen buiten eenige kosten voor Holland en zonder eenige prejudicie voor deszelfs regten van uitsluitende souvereiniteit op het grondgebied, over of door hetwelk voormelde weg of gezegd kanaal zou loopen,

Beide partyen zullen, met gemeen overleg, het beloop en de wyze van heffing der regten en tollen bepalen, welke op dat kanaal of op dien weg zouden geheven worden.

Art. 13. § 1. Belgie zal, van 1°. January 1831, ten gevolge der verdeeling der openbare schuld van het koningryk der Nederlanden, belast blyven met eene som van *acht millioen vier maal honderd duizend Nederlandsche guldens* jaarlyksche renten; zullende het kapitaal daarvan van het grootboek te Amsterdam of van de algemeene schatkist van het vereenigde ryk der Nederlanden, op het Belgisch grootboek worden overgeschreven.

§ 2. De, op het Belgische grootboek, ten gevolge van het vorenstaand § overgeschreven kapitalen, ten bedrage van 8,400,000 guldens jaarlyksche renten, zullen beschouwd worden als een gedeelte van de nationale schuld uitmakende, en Belgie zal zich verbinden, om, noch tegenwoordig, noch in het vervolg, eenig onderscheid tusschen dit gedeelte der polietike schuld en eenige andere reeds gemaakte of nog te maken schuld daar te stellen.

§ 3. De betaling van bovengemelde som aan jaarlyksche renten, van 8,400,000 guldens zal, geregeld van half jaar tot half jaar, geschieden, hetzy te Brussel, hetzy te Amtwerpen, in gereed geld, zonder eenige korting, van welken aard die ook zou mogen wezen, noch voor het tegenwoordige, noch in het toekomende.

§ 4. Door middel der créatie van gezegde som van 8,400,000 guldens aan jaarlyksche renten, zal Belgie, jegens Holland, ontslagen zyn van alle verpligting uit de verdeeling der publieke schuld van het koningryk der Nederlanden spruitende.

§ 5. Van weerskanten te benoemen commissarissen zullen, binnen den tyd van veertien dagen, te Utrecht byeenkomen, ten einde tot de liquidatie over te gaan der fondsen van het amortisaticsyndicaat en van de Brusselsche bank, welke met de dienst voor de algemeene schatkist van het vereenigd koningryk der Nederlanden is belast geweest. Uit deze liquidatie zal geene nieuwe last voor Belgie kunnen spruiten, aangezien het heele passief van hetzelve in de ronde som der 8,400,000 guldens jaarlyksche renten begrepen is. Zoo er echter, uit gezegde liquidatie, eenig actief mogt spruiten zoo zullen Belgie en Holland hetzelve deelen in de verhouding der, door beide landen, gedurende hunne vereeniging, betaalde belastingen, volgens de, door de Staten-generaal van het vereenigd koningryk, ingewilligde budgets.

§ 6. Zullen in de liquidatie van het amortisatie-syndicaat begrepen zyn de schulden der domeinen, onder den naam van *losrenten* bekend; wordende deze echter, in het tegenwoordig artikel, slechts voor memorie vermeld.

§. 7. De, by § 3 van dit artikel, vermelde Hollandsche en Belgische commissarissen, welke in de stad Utrecht byeen moeten komen, zullen, behalve met de liquidatie voormeld, ook nog belast zyn met het overdragen der kapitalen en renten, die, ten gevolge der verdeeling van de publieke schuld van het vereenigd Koningryk der Nederlanden, ter somme van ƒ8,400,000 jaarlyksche renten, ten laste van Belgie moeten komen. Zy zullen ook nog belast zyn met de uitlevering der archieven, kaarten, plans en documenten zonder onderscheid, welke aan Belgie behooren of deszelfs administratie betreffen.

Art. 14. Aangezien Holland, sedert den 1sten November 1830, alle voorschotten gedaan heeft, voor de dienst der geheele publieke schuld van het Koningryk der Nederlanden benoodigd, en dezelve nog doen moet voor het half jaar, dat met 1 January 1832 moet vervallen, zoo wordt by deze overeengekomen, dat gezegde voorschotten, berekend van den 1sten November 1830 tot den 1sten January 1832, voor veertien maanden, naar het pro rato der ƒ8,400,000 jaarlyksche renten, waarmede Belgie belast is, by derde gedeelten, door de Belgische schatkist, aan de Hollandsche zullen worden terug gegeven. Het eerste één derde zal, door de Belgische schatkist, aan de Hollandsche betaald worden op den 1sten January 1832, het tweede één derde gedeelte op den 1sten April en het laatste één derde gedeelte op den 1sten July deszelfden jaars; aan Holland zal, voor beide laatste termynen, te goede worden gedaan een interest bestemd tegen 5 pct. 's jaars, loopende tot de volle afdoening dier beide termynen toe.

Art. 15. De haven van Antwerpen zal, overeenkomstig de bepalingen van art. 15 van het traktaat van Parys van 30 Mei 1814, steeds by uitzondering eene koopvaardy-haven blyven.

Art. 16. Alle werken van publick of particulier nut, zoo als kanalen, wegen of anderen van gelyken aard, welke, geheel of ten deele, ten koste van het vereenigde Koningryk der Nederlanden gemaakt zyn, zullen, met alle de daaraan verbonden voordeelen en lasten, aan het land blyven toebehooren, waarin zy gelegen zyn. Wel te verstaan, dat de voor het aanleggen dier werken geleende of opgenomen kapitalen, welke speciaal aan dezelve geaffecteerd zyn, in gezegde lasten begrepen zullen wezen, voor zoo verre die nog niet afgelost mogten zyn en zonder dat de reeds gedane aflossingen in de termen der liquidatie zullen vallen.

Art. 17. De sequestratien, welke, in Belgie, gedurende de onlusten, uit politieke oorzaken, op de goederen en patrimoniale domeinen van wien ook, zonder onderscheid, zouden mogen zyn gelegd, zullen onverwyld worden opgeheven en het genot dezer goederen en domeinen onmiddelyk aan de wettige eigenaars terug gegeven worden.

Art. 18. De inwoners der beide landen, welker afscheiding plaats gehad heeft, zullen, indien zy hun domicilie van het eene land naar het andere zoude willen overbrengen, ten gevolge dezer artikelen, de vryheid hebben, om, twee jaren gedurende, over hunne eigendommen, roerende of onroerende, van welken aard die ook zouden mogen zyn, te beschikken, die te verkoopen, over den koopprys, zoo in specie als in andere geldswaarde, te beschikken, zonder eenige hindernis of eenige betaling van andere regten, welke tegenwoordig, wegens eigendoms-veranderingen of transporten, in een der beide landen geheven worden. Wordende by deze verstaan, dat er, zoo voor nu als voor het toekomende; afstand wordt gedaan van de invordering van alles *jus albinagii* (regt op de goederen en nalatenschappen van vreemdelingen) van de personen en eigendommen der Hollanders in Belgie en der Belgen in Holland.

Art. 19. Wat den eigendom aanbelangt zal de kwaliteit van gemengd onderdaan erkend en gehandhaafd worden.

Art. 20. De bepalingen van art 11 tot die van art. 21 inclus van het tractaat tusschen Oostenryk en Rusland, op den 3den Mei 1815 gesloten, hetwelk een integrerend deel uitmaakt van de algemeene acte van het congres van Weenen,—bepalingen, betrekkelyk de gemengde eigenaren, de verkiezing van domicilie, welke deze gehouden zyn, te doen, de regten, die hun als onderdanen van een' of anderen staat zullen toekomen, alsmede wegens de betrekkingen van nabuurschap in de door de grenzen doorsneden eigendommen, zullen van toepassing worden gemaakt op de grond-eigenaren, welke, in Holland, het Groot-Hertogdom Luxemburg en Belgie, zich zullen bevinden, in het by bovenvermelde bepalingen der acten van het Weener congres voorziene geval.

Het *jus albinagii* en *detractus*, van stonden aan, tusschen Holland, het Groot-hertogdom Luxemburg en Belgie afgeschaft zynde, wordt by deze begrepen en verstaan, dat ieder der hierboven vermelde bepalingen, de zoodanigen, welke op dat *jus albinagii* en *detractus* betrekking zouden mogen hebben, nul en van onwaarde in de beide landen geacht zullen worden.

Art. 21. In de landen, welke van heerschappy veranderen, zal niemand vervolgd of verontrust mogen worden wegens middelyke of onmiddelyke medewerking tot de politieke gebeurtenissen.

Art. 22. De pensioenen en wachtgelden, die van nonactiviteit of van reforme zullen, in het vervolg, van weerskanten, aan alle titularissen, zoo civiele als militaire, die daarop regt hebben, worden uitbetaald, overeenkomstig de wetten, welke vóór den 1sten November 1830 van kracht waren.

Ook is goedgevonden te bepalen, dat de bovengedachte pensioenen of traktementen van titularissen, op het grondgebied, dat thans Belgie uitmaakt, geboortig, ten laste der Belgische schatkist zullen komen, terwyl die der titularissen, welke geboren zyn op het grondgebied, dat thans Holland uitmaakt, ten laste der Hollandsche schatkist zullen blyven.

Art. 23. Alle de reclamatien van Belgische onderdanen op particuliere etablissementen, gelyk weduwenfondsen en fondsen, uit legaten of ook uit de civiele of militaire kassen van retraite spruitende, zullen, door de commissie van liquidatie, waarvan in art. 13 gesproken is, onderzocht en beslist worden volgens den inhoud der reglementen, naar welke deze fondsen of kassen beheerd worden.

De stortingen, door Belgische comptabelen gedaan, de door hen geleverde borgstellingen, de judiciele borgtogten en consignatien zullen insgelyks, op vertoon der bewysstukken, aan de titularissen worden terug gegeven.

Indien eenige Belgische onderdanen, uithoofde van den zoo gezegden *Franschen achterstand*, nog regten tot inschryving bezaten, dan zullen deze regten en reclamatien insgelyks door gezegde commissie onderzocht en geliquideerd worden.

Art. 24. Terstond na de uitwisseling der ratificatien van het tusschenbeide partyen te sluiten traktaat, zullen de noodige bevelen aan de kommandanten der respective troepen worden uitgevaardigd tot ontruiming der territoiren, steden, vestingen en plaatsen, welke van bestuur veranderen. De burgerlyke regeringen zullen te gelyker tyd de noodige bevelen ontvangen tot de overgave dier territoiren, steden en vestingen aan de commissarissen, welke te dien einde over en weder benoemd zullen worden. Deze ontruiming en overgave zullen geschieden op zoodanige wyze, dat zy binnen den tyd van veertien dagen, of vroeger, zoo het zyn kan, afgeloopen kunnen wezen.

(*get.*) ESTERHAZY, WESSEMBERG, TALLEYRAND, PALMERSTON, BULOW, LIEVEN, MATUCHEWITZ.

AMSTERDAM.

Het zal nu te bezien staan wie van beiden gedwarsboomd is, Holland of de Londensche diplomatie. Ten minste is het niet te denken dat de vier mogendheden, door wier zoo edelmoedig besluit aan Frankryk het slechten der vestingen is toegedacht, verwacht hadden dat een Fransch leger met half Augustus te Brussel zou zyn. Holland kan nu het kapituleren met den maarschalk Gérard overlaten aan de heeren Adair en Russell, die zoo gewillig en beleefd zich tusschen het leger der glorieuse revolutie en den Prins van Oranje gesteld hebben. Wy zyn nieuwsgierig te vernemen hoe die heeren slagen zullen, om Belgie's onzydigheid te doen eerbiedigen, die zeker veeg staat met de bezetting door een vreemd leger. Graaf Grey en lord Palmerston zullen nu kunsten te vertoonen en zeker nog wel dringender vragen in het parlement te beantwoorden, en hardere pillen te slikken hebben. Welke de materieele voordeelen zullen zyn, door onzen togt behaald, zal de tyd leeren. Maar ontegenzeggelyk heeft Holland, door den wel beraamden, en met zoo veel moed beleid en spoed volbragten veldtogt, groote moreele voordeelen behaald. De opvolger van den troon heeft door zyne openhartige taal, en door zyne uitstekende talenten en veldheers-hoedanigheden de natie en het leger op het naauwst aan zich verbonden. Een nationaal leger, hoedanig wy nimmer in het veld bragten, heeft door volharding en moedbetooning vertrouwen op zich zelf verkregen, en by de natie verdiend. Onze eer is tegen over een leugenachtig en van snorkery levendgebroedsel op het schitterendst gehandhaafd. Aan Europa hebben wy het voorbeeld gegeven, dat er geene burgerlyke of geestelyke dweepery toe noodig is, om krygsroem te verwerven; het voorbeeld, dat men voor regt, zonder schroom, eenen kryg kan aanvangen; het bewys, dat Holland, hoe gering deszelfs middelen zyn, en hoe vernederd ook in de publieke opinie by vreemden, door eensgezindheid, door afkeer van de pest der revolutie, en door een wel geregeld bestuur, toch niet onbelangryk is, en nog geacht moet worden het steunpunt tegen van het noordwestelyk Europa. Niet alleen 's Prinsen bedryf, maar ook zyne gematigdheid en zedigheid in zyne dagorden en rapporten, mogen een voorbeeld zyn voor anderen en voor de geheele natie. Zoo betaamt het den Hollander: veel doen, en weinig spreken, en nog veel minder snoeven. Een fraai bewys, voorzeker, voor hen, die beweren dat wy in landaard en karakter met onze naburen overeenstemmen, en dat wy dus onvermydelyk ééne natie, één ryk met hen moeten uitmaken!—Het oordeel is nu over hen uitgesproken, en met leugenaars, met verraders, met lafhartigen kan zich Holland niet vereenigen. Belgie blyve de speelbal der diplomatie; maar al ons streven behoort gerigt te zyn tegen deszelfs vereeniging met Frankryk. Het is evenwel uiterst onnoozel Frankryks begeerte toe te schryven aan de revolutie. Is men dan geheel vergeten, met welke oogmerken wy, in den 80 jarigen oorlog, door Frankryk werden bygestaan? Kent men dan niet meer het verdelgings-plan van 1635? Weet men dan niet, dat wy ons de oorlogen na den Munsterschen vrede op den hals gehaald hebben, omdat wy, tegen de verdragen aan, (wy mogen het wel bekennen) maar uit besef van ons belang, in 1648 met Spanje, buiten Frankryk, vrede sloten?—Was het door de revolutie, dat Lodewyk XIV in 1672 zich te Utrecht bevond, en drie onzer provincien in 's vyands handen waren? Nog brengt het onze staatkunde mede veel op te offeren, om onze grenzen van Frankryk verwyderd te houden, zelfs den billyken wrevel, die ons bezielt tegen het thans regerend Engelsche ministerie. Den dag te bepalen, waarop dat ministerie vallen zal, moge roekeloos zyn; maar gewis zal zich de Engelsche natie wat lang laten misleiden, om eindelyk haren gansche invloed op het vaste land te verliezen; zy zal ons hebben leeren kennen en waardeeren, en welligt schroomen onze verbinding met Frankryk en Noord-Amerika noodzakelyk te maken. Staatkunde kent geene wraak, maar wel-begrepen belang. Vestigen wy intusschen onze sterkte door dezelfde middelen, waarmede onze voorouders die verkregen hebben; door vryen handel, en door de spoedige en krachtdadige verydeling van alles, wat men tegen het voordeel onzer débouchés zal kunnen in het werk stellen. Vestigen wy ons crediet, door eene scherpe afscheiding onzer financien met die van Belgie; want het discrediet zal aanhouden, zoolang de schuldenaar niet bepaald is aangewezen. Breiden wy onze handel-maatschappy uit, door tractaten met Zuid-Duitschland, dat ons de hand toerykt, en met Pruissen dat gewis te overreden is. Wy zien wat eene uitgeputte, en in haren handel belemmerde natie in weinige maanden heeft tot stand gebragt; wat zullen wy niet vermogen, wanneer de regering haar tydig te hulp komt met de vrylating en versterking van al die springvederen van binnenlandsche welvaart.—*Alg. Handelsblad.*

FRANKRYK.

Parys, Nov 5.—In de *Constitutionneel* leest men:—"De handelsbrieven uit Amsterdam spreken van eene nieuwe vordering, welke door den Koning van Holland in het midden wordt gebragt. Dezelve zegt aan Engeland: In 1814 werd door U beweerd, dat myne continentale staten te klein waren in evenredigheid tot myne kolonien, gy gaaft my Belgie alzoo in ruiling tegen de Kaap de Goede Hoop, Demerary en andere bezittingen, welke u werden toegekend, en die in uwe magt verbleven zyn. Gy begeert thans, dus vervolgt Koning *Willem*, dat ik afstand van Belgie doe; welnu geef my dan myne kolonien terug; Belgie is door my betaald; is het niet billyk dat men my den prys daarvan teruggeve, alvorens my hetzelve te ontnemen. Ziedaar, zeggen de brieven, die dit berigt mededeelen, hetgene het dralen van Holland in het aannemen van het zooveel opzien makend protokol der Londensche Conferentie opheldert, en hetgene tevens de soort van weiveling zou kunnen doen begrypen, welke het Engelsche eskader aan den dag legt, om de Schelde binnen te varen."—*Amst. Courant.*

Militaire Administratie.

AANBESTEDING.

DE Administrateurs van het Garnisoen te Curaçao, zullen aan den minst inschryvende aanbesteden de leverantie van 2,500 *Ned. Ellen Wit Linnen*, op 6-4 of zoo veel meerder à 4-4 of 5-4 breedte, alsmede 50 *Hangmatten*, met derzelver *Scheer* en *Vierlynen* en even zoo veel *Wolle Dekens* en *Paardeharen Kussens*, alles ten dienste der troepen alhier.

De gegadigdens addresseren zich by besloten biljetten op Donderdag den 2den February ten Kantore van den Majoor Kommandant der troepen binnen het Fort Amsterdam, alwaar tevens het model voor de Hangmatten en verdere toebehooren dagelyks kan worden bezien; terwyl echter betreffende de inschryving voor het Linnen de monsters met vermelding der pryzen daarby zullen moeten worden overgelegd, onder korting nogtans van 2 pct. op beide bedoelde leverantien voor het fonds van buitengewone ontvangsten en uitgaven; zullende eindelyk daarop terzelfde plaats op den 3den February daaraanvolgende antwoord gegeven worden.

Op last van de Administrateurs voornoemd,
De fungerende Kwartiermeester,
J. M. VAN EPS,
1ste Luit. Adj.

Den 26sten January 1832.

Algemeene Secretary te Curaçao,
den 27sten January 1832.

HIERBY wordt bekend gemaakt dat de Koloniale Pakket Schoener de Gouverneur Generaal Cantz'laar op den 6den February aanstaande van hier over de eilanden St. Eustatius en St. Martyn naar Suriname zal vertrekken.

W. PRINCE, Sec.

Publieke Inschrijving.

INGEVOLGE autorisatie van den Heer Directeur ad-interim der Kolonie, en onder hoogstdeszelfs nadere goedkeuring zal de Boekhouder Controleur met de meestbiedende contracteren voor het Rood Verwhout het welk op het eiland Bonaire gedurende een jaar zal worden gekapt.

Die daartoe gading hebben kunnen tot bekoming van nadere informatie zich vervoegen ten Kantore der Controle van Financien, alwaar ook de inschryving biljetten tot Dingsdag den 14den February aanstaande des middags te twaalf ure zullen worden aangenomen.

J. PH. BOSCH.

Den 27sten January 1832

WAARSHOUWING.

DE ondergeteekende, Commissaris van Policie, belast met het Publieke Ministerie, als daartoe bekomen hebbende het consent van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie, brengt by deze ter kennis van de zulken, die in weerwil der sommatien door hen ontvangen, alsnog hunne rekeningen van belasting op eigendommen en bezittingen, alsmede van het personeel en mobilair over het derde kwartaal des afgeloopen jaars, niet hebben voldaan, dat aan hun ter voorkoming van executien, welke gaarne zouden vermeden worden, nog een uitstel van 14 dagen, te rekenen van de dagteekening dezer, tot het doen van betaling wordt verleend, zullende na verloop van dat uitstel, zonder verdere toegevendheid de middelen door de wet op de invordering van belastingschulden aangewezen, worden gebezigd.

Mr. J. B. GRAVENHORST.

Den 19den January 1832.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 27sten January 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 18 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 13den January 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand January zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

HET vertrek der snel zeilende Brik MARIA & JACOBA, Kapitein S. VAN DUYN, is bepaald op Maandag den 13den February; de gene die eenige pretentie vermenen te hebben op voormelden bodem, gelieve dezelve in tyds te zenden by den ondergeteekende

J. J. POOL.

Den 27sten January 1832.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende verzoekt vriendelyk aan zyne debiteuren om de oude rekeningen te voldoen vóór den 15den der aanstaande maand, daar hy anders verpligt zal zyn onkosten te maken tegen zynen wensch, en een ieder zal dezelve aan zich te wyten hebben.

J. J. POOL.

Den 27sten January 1832.

UIT DE HAND TE KOOP.

HET Huis van den ondergeteekende op Scharlo, met deszelfs Afdakken, Regenbakken, Chaishuis, Stallen, Vischvyver, Bleeken, enz. rondom in eigen trankeer gelegen. De condition welke voordeelig zyn, te bevragen by den ondergeteekende

J. C. MEYER.

Den 6den January 1832.

Curaçao den 6den January 1832.

WAARSCHOUWING.

AANGEZIEN Mevrouw ISABEL WILCHES DE ZEREGA uit myn huis gevlugt is, en hare verpligtingen als echtgenoot verbroken heeft door met haren echtgenoot niet te leven noch te wonen en voortvlugtig te zyn, zoo wordt het publiek by deze gewaarschouwd om haar geen geld of geldswaarde te leenen. Zoo mede worden myne debiteuren gewaarschouwd om aan haar geene hoegenaamde betaling te doen; zullende geene door haar getoekende kwitantien, reçuen of obligatien door my erkend of betaald worden.

Curaçao den 25sten December 1831.
FRANSISCO ZEREGA.

Curazao 13 de Enero 1832.

AVISO AL PUBLICO.

HABIENDO fugado de mi casa la Señora ISABEL WILCHES DE ZEREGA, y de este modo faltando al deber del matrimonio no viviendo ni habitando con su marido y sobre manera es fugitiva y ambulante á su arbitrio. Prevengo al publico que nadie la preste ó fie dinero ó valores de manera alguna; como tambien quedan prevenidos todos los que á mi me deban de no pagar á ella nada de mi cuenta, declarando yo desde luego que sera de ningun effecto ó valor recivos ó obligaciones que ella firme, que solamente sera ella unica y sola responsable á todos los actos y contractos ó deudas que ella contraiga por si sola; sera al riesgo y peligro de los individuos que quieran aventurarse á fiar á dicha Señora.

Curazao 25 de Deciembre 1831.
FRANSISCO ZEREGA.

AL PUBLICO.

ANTES de haber dado el Sr. FRANCISCO ZEREGA, mi esposo legitimo, el aviso inserto en la Gaceta de Curazao de 14 del presente mes de Enero No. 1, debiò advertir que el matrimonio, y las obligaciones que por él contrahe el marido para sostener sus cargas, no se disuelven por una nota antojadiza escrita en letra de molde, y en un estilo que tizna al mismo que sin premeditar la subscribiò, asi por las imputaciones calumniosas que incluye, como por lo exôtico de la noticia. El publico à quien se há hablado no me conoce, y por esta razon le suplíco suspenda su juicio para que lo forme con exâctitud despues que tomando detenidos è imparciales informes de mi fiel y arreglada conducta, sepa que no hè fugado de mi casa, ni faltado à mi deber conyugal, ni soy una vagamunda como supone el Sr. Zerega. El decoro que èl no me hâ guardado, y que yo quiero guardarlo en obsequio del vinculo que nos une, y de los hijos que estàn à mi abrigo, no me permite otra cosa que anunciar, y estar pronta à justificar, que vine à esta isla en su union: que he sufrido mucho: que à su vista hè vivido, y me hà dejado viviendo en la casa de una anciana respetable: que sin relaciones en este pais, me veo aislada con dos niños, hijos de mi matrimonio con el Sr. Zerega y en estado de gravidez; y que trato de regresar á mí patria, donde (y en cualquier otro punto del glovo) no podrà mi marido probar las especies que para denigrarse, y calumniarme hà dado al publico por medio de la imprenta. Mientras tanta, y hasta la muerte de uno de los conyuges, serà el Sr. Zerega responsable en todos los tribunales del mundo civilizado de los gastos que ocasione mi mantencion, y la de sus hijos, como se lo protesto solemnemente, y sin protestarlo surtirian tambien sus efectos las decisiones de una Jurisprudencia Universal.

Curazao 20 de Enero de 1832.
YSABEL WILCHES DE ZEREGA.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JANUARY.

20.	golet Iliët, Brandao,	Aruba
21.	—— Dorothea, De Lange,	dito
	—— Carolina, Eskeldson,	St. Thomas
24.	faluca Cumanesa, Campos,	
26,	golet Anna Celestina, Agostini,	La Guayra
	—— Abeona, Evertsz,	Bonaire

UITGEKLAARD—JANUARY.

21.	golet Gysbertha, De Brot,
	—— Carolina, Eskeldson,
23.	brik Prince Edward, Tilton,
24.	golet Dorothea, De Lange,
	—— Amable Lucia, Diedenhoven,
	—— Gran Maria, Blan,

In eene St. Thomas Courant van den 14 dezer meldt men den ontvangst van tydingen uit Europa tot de dagteekening van den 25sten November jl. De zittingen van het parlement zouden op den 6den December geopend worden; de Koning van Belgie heeft een traktaat met de vyf mogendheden gesloten; en de Koning van Holland heeft de 24 vredes artikelen, zonder de wyzigingen niet willen aannemen. Dit is alles wat de bovengemelde Courant ons mededeelt. Het is een raadsel, het sluiten van een traktaat tusschen den Koning van Belgie en de vyf mogendheden. Waarin zou dat traktaat bestaan? om bescherming te verleenen? Hiervan zyn de Belgen reeds overtuigd; zy hebben genoegzame bewyzen van deelneming en bescherming van de mogendheden ontvangen, dus hieraan is niet te twyfelen en men behoeft geen traktaat te sluiten om zich daarvan te verzekeren.

Op Maandag den 16den dezer heeft men getracht andermaal brand te St. Thomas te stichten, doch slechts een huis is afgebrand.

Met de aankomst van een vaartuig van La Guayra, vernemen wy dat er aldaar berigten uit Europa zyn ontvangen geworden tot de dagteekening van 12den Dec. Onze Koning had tot op dat tydstip de in dit nummer geplaatste 24 artikelen van scheiding met Belgie niet aangenomen; en de Koning van Engeland had op den 6den der gemelde maand, by de opening van het Parlement, in zyne aanspraak niet onduidelyk gezegd, dat de vyf mogendheden, vereenigd in het Londensche Kongres, besloten hebben, den Koning van Holland tot het aannemen van de bewuste 24 artikelen te noodzaken. De maat van verregaande onregtvaardigheid wordt nu vol gemeten. De tegen Holland in het Londensche Kongres verbondene mogendheden, willen om een algemeenen oorlog voortekomen, den Koning van Holland dwingen zich aan onbillyke voorwaarden van scheiding met Belgie te onderwerpen. Zoude die gevreesde algemeene oorlog niet eerder te vermyden zyn geweest, zoo het stelsel van *non-interventie* ook ten opzigte van Holland strikt in acht genomen en aan Holland alleen vrygelaten ware zyne zaken met Belgie aftemaken, zonder de tusschenkomst van de mogendheden, die reeds van den beginne af aan, klaarblykelyk de zaak van Belgie waren toegedaan? Zoude de tiendaagsche veldtogt de Belgen niet tot reden hebben gebragt, zoo de 50,000 man Franschen niet tot hunne hulpe waren gekomen en den voortgang van onze wapenen gestuit? Voorzeker! Maar de geheele zamenhang der beraadslagingen en der daaruit voortgevloeide protocollen bewyzen genoegzaam het voornemen der vyf mogendheden om den wettigen Koning van Holland uit zyne regten te protocolleren. Dit zal echter niet zoo gemakkelyk gaan. Nederland heeft vastelyk besloten de eer en den roem der natie te handhaven, de regten van zynen Koning te verdedigen, en hoopt onder de hulp van dat Wezen, dat Nederland steeds door zyne onweerstaanbare kracht beschermd heeft, zulks ten uitvoer te brengen.

DUITSCHLAND..

Berlyn, Nov. 11.—Het regerings-blad van Warschau behelst dezer dagen (naar aanleiding van een in Berlyn, en vervolgens ook op de staats-drukkery te Petersburg gedrukt geschrift) een uitvoerig betoog over de grieven, welke door de Polen als den beweeggrond van hunnen opstand zyn voorgedragen. By die gelegenheid wordt gewag gemaakt van den den beklagenswaardigen toestand, waarin Polen onder *Napoleon* verkeerde;—van het herstel des lands door Keizer *Alexander*;—van de weldaden en den voorspoed, welke hetzelve onder laatstgenoemden vorst en onder Keizer *Nicolaas* genoten heeft, en wordt voorts betoogd, dat de heillooze adels-opstand in Polen geenszins het gevolg is van plaatselyke oorzaken, maar alleen van de omwentelingswoede, die sedert het midden des vorigen jaars eenige volken van Europa bemagtigd heeft.

Ten aanzien van de voornaamste grieven, welke van de Poolsche zyde tot regtvaardiging van den opstand zyn aangevoerd (te weten de belemmering der drukpers, het gemis van een door den Rykadag bekrachtigd budjet en van openbare beraadslagingen van den Ryksdag, en de geheime politie) wordt in het bedoelde betoog, onder andere, hoofdzakelyk aangemerkt, dat de drukpers zelf ten tyde der Poolsche republiek niet vry was; dat het bekend is, dat de Keizer voornemens was weldra het budjet aan den Ryksdag voorteleggen, en dat de reden, waarom zulks niet reeds geschied was, eenig en alleen gelegen was in de vrees (welke ook door de verstandigste Polen gekoesterd werd) dat de beraadslaging over een dergelyk onderwerp de oude twisten en ergerlyke tooneelen, die de Poolsche Ryksdag plagt op te leveren, op nieuw zoude doen geboren worden;—dat de Warschausche liberalen zeer wel weten, dat zy om geene andere reden met zoo veel onstuimigheid het budjet eischten, dan om het land in beroering te storten;—dat het gemis aan openbare beraadslagingen van den Ryksdag geenszins de vryheid van die beraadslagingen uitsloot,—en dat, wat de geheime politie betreft, dezelve niet eens magtig ge-

noeg geweest is, om het complot der zaamgezworenen, die den opstand begonnen hebben, te verstoren.

—Alvorens met de overblyfselen van het Poolsche leger op Pruissisch grondgebied te wyken, heeft de bevelhebber van die troepen, de generaal *Rybinski*, den 4den October, eene openbare *verklaring* gedaan, zoo wel wegens den Poolschen opstand zelven, als betrekkelyk den stap, waartoe hy, by het einde van dien opstand, door de noodzakelykheid gedrongen werd. In dat stuk, hetwelk in vele opzigten licht verspreidt over het gebeurde, verwyst hy, ten aanzien der beweeggronden van den opstand, op het manifest, hetwelk de Ryksdag in der tyd heeft uitgevaardigd. Daarna verklaart hy: dat de Polen, door den onwil der Russische regering, om aan hunne vorderingen te voldoen, tot het voeren van eenen bloedigen stryd genoodzaakt zyn;—dat de slagvelden van hunne vaderlands en vryheids-liefde getuigen;—dat de geschiedenis hun regt zal doen wedervaren;—dat het materiele overwigt des vyands, het gebrek aan geldmiddelen en aan krygsbehoeften, en de teleurstelling in de verwachting, dat de Europesche kabinetten bystand zouden verleenen, noodzakelyk ten gevolge moesten hebben, dat het onmogelyk was, den bloedigen stryd langer voort te zetten,—te meer, na dat de gewigtige stelling van Warschau voor het leger verloren, en door den vyand ingenomen was.

"De opperbevelhebber der Poolsche armee (dus luid hoofdzakelyk de bedoelde *verklaring* verder) heeft het in dien stand van zaken, ter vermyding van langer bloedvergieten, raadzaam geacht, met den maarschalk *Paskewitz* over eenen wapenstilstand te onderhandelen, en by deze gelegenheid is door hem verklaard: " dat het leger bereid was, zich aan deszelfs vorigen souverein te onderwerpen, indien de monarch van Rusland, als Koning van Polen, zyne regten andermaal op de constitutie wilde gronden;—indien hy aan de geheele Poolsche bevolking, die deel genomen had aan den opstand, vergetelheid van het gebeurde verzekerde,—en eindelyk, indien hy het leger tot niets dwong, hetgeen met deszelfs militaire eer zoude stryden."—Gedurende 21 dagen is deze onderhandeling vruchteloos gerekt. In den beginne beloofde zy eenen gunstigen uitslag, doch eindelyk, toen de vyand eene sterkere stelling bezet had, ten einde ons te omsingelen, beval hy, dat men zich onvoorwaardelyk aan Zr. Ms. genade zoude onderwerpen.—In zulke omstandigheden zag de opperbevelhebber zich genoodzaakt, met het leger, de Pruissische grenzen te naderen, met het oogmerk, om by den door grootmoedigheid en menschenliefde uitstekenden souverein van Pruissen bescherming te zoeken voor de heldhaftige schare.

"Alvorens echter den met zoo veel bloed en tranen doorweekten vaderlandschen bodem te verlaten, verklaart hy, by deze, voor God en de geheele wereld: " dat elke Pool de zaak, waarvoor hy gestreden heeft, steeds voor heilig zal houden."

"Ook acht de opperbevelhebber het zynen heiligen pligt, zich by deze op de volkenen kabinetten der beschaafde Staten te beroepen, en hen te smeeken, om zich gelegen te laten liggen aan het lot van het door zoo vele jammeren bezochten land, welks herstel van zulk een gewigtigen invloed is op de algemeene beschaving, op het Europeesche evenwigt, en op den vrede der wereld. Grieken, Belgen en andere volken waren en zyn nog het voorwerp der zorgen van de groote mogendheden; moet alleen Polen van hen verlaten worden!"

Tevens heeft de generaal *Rybinski* eene dag-orde aan zyne troepen uitgevaardigd, waarby hy gewaagt van de noodzakelykheid, om in Pruissen eene wykplaats te zoeken, ten einde Polen voor grootere onheilen te behoeden, en voorts verklaart, dat het leger slechts tot zoo lang de wapenen zal afleggen, tot dat Europa oven het lot van Polen zal beschikt hebben.—

De vraag, wat men met de 20,000 Poolsche krygslieden, die op Pruissisch grondgebied zyn overgegaan, doen zal, schynt in meer dan een opzigt moeyelykheid te baren. Eene keizerlyke ukase verbiedt die lieden den terugtogt het zy naar Polen, het zy naar Rusland, en in de Oostelyke provincien van Pruissen (alwaar zoowel de krygsverrigtingen in Polen, als de *cholera* en de daardoor veroorzaakte stremming van verkeer, handel en nyverheid, zeer ongunstig op de pryzen der levensmiddelen gewerkt hebben) schynt men ook met die gasten verlegen te zyn, te meer, daar de Russische regering, gelyk men verzekert, geweigerd heeft, de kosten van het onderhoud dier lieden te goed te doen. Het moet zelfs in de streken, alwaar de uitgewekene Polen zich ophouden, reeds zoo verre gekomen zyn, dat de inwoners hunnen onwil jegens hen hebben aan den dag gelegd.

In de provincie Posen gaat de geregtelyke vervolging tegen de personen, die deel hebben genomen aan den Poolschen opstand, haren gang, namelyk, wat de verbeurd-verklaring van derzelver goederen betreft. Men spreekt echter meer en meer van het uitvaardigen eener algemeene amnestie voor die lieden, hetwelk te waarschynlyker voorkomt, om dat de meesten hunner, alvorens zich naar Polen te begeven, hunne goederen met hypotheken bezwaard hadden, en alzoo de geregtelyke vervolging, ongerekend de bezwaren en de moeite, die daarmede gepaard gaan, naauwelyks strekt om de kosten te dekken. Bovendien moet van den kant der Oostenrykshe regering aan het kabinet van Berlyn verklaard zyn, dat Z. M. de Keizer grooten prys stelde op eene zachte behandeling van de ingezeten van Posen, die aan den Poolschen opstand hebben deel genomen. Ten einde deze aangelegenheid ernstig in overweging te nemen, is dan ook de opper-president van Posen, de heer *v. Flottwell*, naar Berlyn ontboden.

In Thorn wordt nog by voortduring door eenen Russischen commissaris allerlei voorraad, tegen dadelyke betaling, opgekocht, en langs de Weichsel naar Warschau gezonden. Hierdoor wordt bevestigd hetgeen reeds meermalen gemeld is, nopens de thans in Polen heerschende schaarschheid van onderscheidene onontbeerlyke voorwerpen.

Terwyl een groot aantal voorname Polen, welke laatstelyk op Pruissisch gebied gewcken waren, zich naar Frankryk begeven, verneemt men, dat de Fransche ambassade, door middel van bankiers in Koningsbergen, Breslau en ook in Berlyn, die lieden van het noodige reisgeld doet voorzien.

—In de week van 5 tot 11 November, zyn te Berlyn iederen dag, gemiddeld, ruim 16 personen door de *cholera* aangetast; bykans 12 hersteld, en even zoo veel bezweken.—Te Weenen zyn in de week van 31 October tot 6 November iederen dag gemiddeld, 42 personen aangetast; byna 21 hersteld, en ruim 19 gestorven.

Van den Ryn, Nov. 14.—Byzondere brieven uit Berlyn, van den 10den dezer, melden, dat de tyding van het oproer in Bristol aldaar veel indruk gemaakt heeft, doch dat door een misverstand die indruk nog aanmerkelyk grooter was geworden, toen, ten gevolge eener onduidelyke uitspraak van den naam der stad, het gerucht zich verspreidde, dat de zaak in Brussel was voorgevallen.

In de kleine stad Havelsberg was een oproer uitgebarsten, ter zake van het begraven der lyken van cholera kranken. By die gelegenheid waren de woningen van twee geneesheeren en van eenen apothecar omvergehaald, en die personen zelven mishandeld.

In Berlyn, alwaar het overigens met de *cholera* steeds gunstig ging, was de lyf-arts van Z. M., dr. *Wiebel*, door de ziekte aangetast.—*Haarl. Courant.*

BRIEF

VAN

EENEN MATROOS

AAN ZYNE SLAAPSTEEHOUDSTER.

Eerwaarde Slaapvrouw! zend me toch
Onze Amsterdamsche krant,
De Nieuwspost, d'Ark en 't Handelsblad,
Want 'k hoor niets van ons land.

'k Heb lang gevaren, zoo ge weet,
Myn roergang ken ik promt,
Maar om nu 's Lands bestek te zien,
Ja, kyk, dat 's wel verd . . d.

Ik spreek het Laplandsch als een Noor,
't Maleisch als een Javaan;
Maar al die Conferentie taal
Die kan ik niet verstaan.

Wat is dan toch *een Protocol?*
Is dat een nieuw kompas
Waarop Oud-Holland zeilen kan,
Zes mylen in een glas?

Wat is een *Nota* voor een ding?
En wat is een *termyn*,
Die *uiterlyk*, of innerlyk,
('k Weet zelfs niet) VAST moet zyn?

Wat is toch *onherroepelyk*
Ten grondslag? 'k Word half mal,
Door al die woorden in den wind,
Van Stuurlui aan den wal.

Hoor 'k ben een jongen uit de buurt,
Dat weet ge, moeder Mat!
Een losse ziel, maar die toch steeds
Een Hollandsch hart bezat.

Wy vraagden onze Schiemansmaat,
Wat die er wel van dacht?
Hoor wat ons deze heeft verhaald,
Laatst op de Hondewacht.

Er was, zoo sprak hy, eens een schip,
Daar ieder graag op voer;
't Was klein, maar rein, en, wind of geen,
Het luisterde naar 't roer.

De Reedery was niet altyd
Zoo eenig, als 't wel past,
En als dan 't scheepje varen moest,
Ontbrak de groote mast.

Eens raakte 't bitter in de ly:
Een kaper nam het weg:
Toen was de boellyn om de nok,
En 't roer kwam voor de scheg.

De groote schepen deden eerst
Met de opper-kaper mee,
Maar toen de storm hem had ontmast,
Toen joeg men hem uit zee.

Nu kwam wel 't kleine scheepje vry,
Maar 't grootste linieschip
Nam 't best gedeelte van de vracht
En gaf 't daarvoor . . . . . een klip.

Die klip nu maakte holle zee,
En branding regt voor gaats,
En hoe het scheepje prangen moest,
Dat weten al de maats.

De schipper bleef getrouw te roer;
Hy hield de brassen klaar,
En 't volk, dat lang al met hem voer,
Stond pal by Bestevaar.

De groote schepen praaiden wel,
En schoten braaf met spek;
Maar schipper Willem was te knap;
Hy maakte zelf ruim dek.

Nu weet ge 't alles op een hair;
En vraagt ge, wat 't beduidt?
Frans Baltensz wist dat al voor lang;
Die legt de zaak dus uit:

Annexen, Grondslag, Nota's en
Vereffening van schuld,
Beduid in Conferentie taal,
Oud-Holland wordt gek . . d.

De kop raakt door die taal op hol;
't Kanon geeft beter klank.
Het schreef op Chattam Protocol,
Termyn . . . . . op Doggersbank.

By Hasselt deed de Schuttery
Aan Daine een *nota* zien:
Dat was haar *ultimatum*, naar
Artikel XIX.

Te Leuven gaf de jonge Baas,
Memoires by de vleet;
Annexen die Neef Leopold,
Gewis nooit weer vergeet.

Hier zweeg de Schiemansmaat en wy
Begrepen alles klaar,
En riepen: "aan de brassen dan!
"Sta pal by Bestevaar."

Laat branden die vervloekte klip,
Laat kraken tuig en wand,
Met Schipper Willem en zyn Zoons
Bezeilt het scheepje land.

BRAM WIMPEL.

's Konings Cyfer te Brussel veranderd.

Men heeft de letter W te Brussel uit doen stryken,
En vaardig in haar plaats de letter L gesteld
't Is zoo 't behoort; want, by het heerschen van geweld,
Heeft steeds de *Waarheid* voor de *Leugen* moeten wyken.

W.

Politiek Jaspel.

"Het zyn toch regte bollen,
Zy met hun protokollen!
Reeds vier-en-veertig telt men;
Nog hooger nommer spelt men.
Myn vriend wat zegt ge er van?
Zy zyn haast *boven Jan*
En spelen, vóór 't besluit
Welligt nog *honderd uit!*"

B. T. B.